

Podmínky využití

NK ČR poskytuje přístup k digitalizovaným dokumentům pouze pro nekomerční, vědecké, studijní účely a pouze pro osobní potřeby uživatelů. Část dokumentů digitální knihovny podléhá autorským právům. Využitím digitální knihovny NK ČR a vygenerováním kopie části digitalizovaného dokumentu se uživatel zavazuje dodržovat tyto podmínky využití, které musí být součástí každé zhotovené kopie. Jakékoli další kopírování materiálu z digitální knihovny NK ČR není možné bez případného písemného svolení NK ČR.

Národní knihovna ČR
Klementinum 190
110 00 Praha 1

kramerius@nkp.cz

Technicky a redakčně upravil pro www.krnska.cz:

Skramoušský Jan

Dynda Vladimír

Číslo 16.	V Praze, v úterý dne 21. listopadu 1871.	Ročník I.
Vychází každé úterý ráno. Předpláti se: V Praze: měsíčně 45 kr., čtvrtletně 1 zl. 35 kr., půl- letně 2 zl. 70 kr. a s do- uškou do domu jako poštou a síce měsíčně 50 kr., čtvrt- letně 1 zl. 50 kr., půlletně 3 zl. Číslo o sobě prodává se za 15 kr. — Rukopisy se nevracejí.	V L A S T Ě	Redakce i administrace v Mariánské ulici č. 1417-II. v 3. poschodí. Inzeráty za náhradu cenou příjímá a co nejvhodněji opravuje administrace. Všecky záslilky budtež kolkovány.
česko-moravský vojenský týdeník. „Slovem k národu — mečem na vraha!“ Vydavatel a zodpovědný redaktor: Eduard Rüffer.		

D o p i s y.

Z Prahy, 13. listopadu. (Pan Sylvestr Krnka, proslulý krajan náš v Praze). Dne 14. listopadu b. r. navštívil pan Krnka továrnu na pouzdra nábojová (patrony) p. Edv. Marianiho na Smíchově, aby totiž poznal české výrobky na poli, na němž se zvláště proslavil. Tam dostalo se mu zasloužile vzdané a velmi laskavě přijaté ovace. V 11. hodin totiž přibyl pan Krnka se svou ctěnou chotí, osvědčenou dcerou vlasti naší, do zmíněné továrny, kdež od majitele závodu a choti jeho co nejvřeleji byl uvítán a po staročesku podaným chlebem, solí a vínem pohostěn, načež po krátké přátelské rozmluvě ubíral se, provázen majitelem továrny, do místnosti závodu, aby si je za účelem své návštěvy bedlivě prohlédl. V prvním oddělení zmíněného závodu očekávalo příchod tohoto proslulého muže a bodrého krajana našeho shromážděné dělnictvo závodu a přicházejícího oslavence uvítalo hlučným „Na zdar!“ Z jejich středu vystoupil dilovedoucí pan Václav Loučka, a jménem veškerého dělnictva uvítal pana Krnku slovy těmito: „My dělníci, jimž prozřetelností jest poukázáno pracovati na oboru, jenž učí a dovoluje zbraní užívati, s plesajícím srdcem vítáme ve zdech pracoven našich Vás, muže o zbraně velesloužilého, proslulého a pravého syna vlasti Čechie, po staročesku, jak vítá bratr bratra srdečně a upřímně a z hlubin dělnických srdcí našich provoláváme Vám hřímavé „Sláva!“ — Tím důkazem upřímnosti pan Krnka patrně jsa pohnut, a překvapen nenadálou a srdečnou ovací, tisknutím rukou dával dělníkům na jevo svou radost a vřele jim děkoval. Dělníci pak

rozešli se za svým zaměstnáním a pan Krnka, jsa mimo majitele závodu i zmíněným dílovedoucím doprovázen, prohlížel si jak nejbedlivěji veškerá oddělení závodu, skoumal všechno důkladně, jak jen znalci zručno býti může, veškeré stroje, nářadí a výrobky podniku tohoto. a o všem tom pronesl chvalný a majitele závodu úplně uspokojující úsudek jak do způsobu, zařízení, tak vyrábění zboží. Ubíraje se pak ze závodu vyslovil přání, aby dílovedoucí příštího dne, totiž ve středu dne 15. t. m. jej navštívití neopomenul, že mu na památku za upřímné a bratrské uvitání chce odevzdati jakýsi dar, kterémuž páně Krnkova přání majitel závodu jak nejochotněji vyhověl. *) Po déle než hodinu trvajícím prohlížení opustil pan Krnka závod. Z uvitání, jakéž ryze české dělnictvo připravilo rodnému bratru a krajanu svému, proslulému a zasloužilému panu Krnkovi, může on posouditi, jak vřele a nelíčeně vítalo by jej dělnictvo v tomto oboru pracující, kdyby pracovati mohlo na jeho veleslavném a výtečném vynálezu, a tak k oslavě jména českého věrně a poctivě sloužilo; a to nejen z ohledu toho, nýbrž z ohledu všestranné nutnosti, totiž opatření si pořádných a spolehlivých zbraní a potřebných nábojů, o co právě nyní u nás jest nouze, a proto jsme nuceni, cizími výrobky si vypomáhat a peníze ze své země vynášet. I bylo by zajisté záhodno, ba na nejvýš žádoucí, aby pan Krnka, jehož jméno jako jméno muže o zbraně výtečně zasloužilého jest tak mnohostranně známo a velebno, zarazil ve vlasti naší a zejména v matičce Praze podobný závod, jenž by se s touženým prospěchem a uznáním neminul; pročez nové činnosti pana Krnky na rodné jeho půdě voláme hlučné „Na zdar!“ M.

*) Při návštěvě u p. Krnky, přijal dílovedoucí na upomínku skvostné album s podobiznou pana Krnky a pro dělnictvo peněžitý dar.